

מקורות ערב יום כיפור תשפ"ו סוד התפילה המרגשת ביותר

תפילותיהם, יתוודו ויתחרטו מנדריהם כדי שלא ישכחו הדבר.

2. **באר משה מאוז'רוב פרשת מטות:** חרטת הנדר הוא שיתחרט בעיקר הנדר, שהיה רוצה **שלא לנדר מעולם**. אבל אם אמר שעתה הוא מתחרט ועד עתה חפץ במה שנדר – לא הווה חרטה. ואם אינו מתחרט כך צריך לבקש לו פתח: לומר לו אילו ידעת דבר זה לא היית נודר, ונמצא שנעקר הנדר מעיקרו. נפלא בזה לתת טעם למה שנתקן לומר 'כל נדרי' בכניסת היום הקדוש, להורות שהחרטה על העוונות צריכה להיות בדוגמת חרטת הנדר, שמתחרט על עצם הנדר שהיה רוצה לא לנדר מעולם.

3. **סוטה ג,ב:** כל העושה מצוה אחת בעוה"ז מקדמתו והולכת לפניו לעולם הבא... וכל העובר עבירה אחת בעוה"ז מלפפתו והולכת לפניו ליום הדין... רבי אליעזר אומר: **קשורה בו ככלב**.

אגרות קודש ט ב'תרנב: כמו שבכל מלחמה, קל יותר לנצחה בתחילתה מאשר לאחרית שכן נתחזק השונא, וכלשון הזוהר (ח"ג פז,ב) על הפסוק 'מפני שיבה תקום' – שמזדקן בו היצר הרע ולכן עצת התורה **'מפני'** (כמו לפני) שיבה תקום'. גם בנידון ידידיה כן, שבהקדם היותר אפשרי עליו לבטל טענות יצר הרע הנ"ל ולבטשו, כמבואר הדרכים בזה בספר תניא קדישא בפירוש מאמר רז"ל 'לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע', ואז יצליח הן בלימוד התורה והן בקיום המצוות וביראת שמים].

ליקוטי תורה במדבר פה,א: ענין האיסורים שהיא אסורה וקשורה בהן, יש לומר דהיינו חלישות כוח הנפש שאין בכוחה לצאת מנרתקה ומאסרה בחומרות הגוף ונפש הבהמית והפרת נדרים ביום הכיפורים היא שעל ידי התשובה נמשך בחינת הפרת וביטול הקישורים וגילוי האהבה רבה בנפש.

רעיא מהימנא פנחס רנה,א: אינן דאית עלייהו גזר דין בנדר ובשבועה, בגין דא תקינו למימר ביה כל נדרי ואסרי כו' לא שרירין ולא קיימין... ונסלח לכל עדת בני ישראל.

1. **אוצר כל מנהגי ישורון עמוד 74:** למה אומרים כל נדרי בניגון של כבי מדאיב לב ולפי הנראה אין בו שום עניין של בכי?

משנה כריתות ו: חייבי חטאות ואשם ודאי שעבר עליהם יום הכיפורים, חייבים להביא אחרי יוכ"פ.

בראשית לה,א: ויאמר אלוקים אל יעקב [אחרי מעשה דינה] קום עלה בית אל.

רש"י: לפי שאחרת בדרך נענשת ובא לך זאת מבתך.

תוספות תענית ח,א: מעשה בנערה אחת שהייתה רוצה לילך לבית אביה, והיה בור בדרך ונפלה. בא בחור אחד ואמר: 'אם אני אעליך תנשאי לי?' אמרה לו: 'הן', ונשבעו ביניהן שהוא לא ישא אישה אחרת והיא לא תנשא לאיש אחר. אמרו 'מי מעיד בינינו?'. הייתה חולדה אחת הולכת לפני הבור ואמרו 'בור וחולדה יהיו עדים בינינו'. הלכו לדרכם והיא עמדה בשבועתה ואילו הוא נשא אישה אחרת וילדה בן. באה חולדה ונשכתו ומת. ילדה בן שני ונפל לבור ומת. אמרה אשתו: "מה זה המעשה שהגיע לנו שלא כשאר בני אדם?". נזכר השבועה וסיפר לאשתו כל המעשה. אמרה לו: 'חזור וקחנה'. כתב לה גט והלך ונשא את הבתולה.

נדרים סה,א: מי שנדר נדר לחברו – אין מתירים לו הנדר אלא בפני החבר. מנא הני מילי? דכתיב: 'ויאמר ה' אל משה **במדין** לך שוב מצרים כי מתו כל האנשים'. במדין נדרת – לך והתר נדרך במדין.

שולחן ערוך יורה דעה סימן רג: צריך להיזהר שלא ידור שום דבר ואפילו צדקה אין טוב לידור, אלא אם ישנו בידו ייתן מיד ואם לאו – לא ידור עד שיהיה לו... לא ירבה אדם בנדרי איסור ולא ירגיל עצמו בהם אלא יפרוש מדברים שראוי לפרוש מהם בלא נדר.

שיטה מקובצת נדרים כג,ב ד"ה רבא: ואנשי כנסת הגדולה תקנו לנו להסיר מן המכשול, כי כמה בני אדם יש שנודרים ושוכחים הנדר ואין באים לפני חכם להתיר ועוברים על נדרם בשוגג. ולכן תקנו שבתחילת יום הכיפורים בפתחת